31/08/2020

Η Σμύρνη καίγεται –Επίδειξη βαρβαρότητας από τις ορδές του Κεμάλ

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Ήταν σαν σήμερα, 31 Αυγούστου 1922 (14 Σεπτεμβρίου με το παλαιό ημερολόγιο). Η μικρασιατική τραγωδία φτάνει στο αποκορύφωμά της. Οι ορδές του Κεμάλ είχαν αποφασίσει να εξαφανίσουν καθετί ελληνικό από την πρωτεύουσα της Ιωνίας. Η Σμύρνη παραδίνεται στις φλόγες. Χιλιάδες Σμυρναίοι, κυρίως ηλικιωμένοι και γυναικόπαιδα καταφεύγουν στην προκυμαία της πρωτεύουσας του Μικρασιατικού Ελληνισμού, αναζητώντας σανίδα σωτηρίας και τρόπο διαφυγής.

Πίσω τους οι Τούρκοι στρατιώτες και οι απειλητικές φλόγες, μπροστά τους η θάλασσα. Καμιά βοήθεια από κανέναν, από πουθενά.

Ο ύπατος αρμοστής Αριστείδης Στεργιάδης, τον οποίο τοποθέτησε στη Σμύρνη ο Βενιζέλος, βριστόταν ήδη μακριά. Είχε διαφύγει στη Γαλλία, με αγγλικό πολεμικό πλοίο.

Ο ρόλος του κορυφαίου της μικρασιατικής τραγωδίας είχε πέσει στους ώμους του σεβάσμιου αρχιερέα από την Τρίγλια της Βιθυνίας, ο οποίος είχε γίνει ήδη το πρώτο θύμα της τουρκικής βαρβαρότητας. Ο Χρυσόστομος Σμύρνης παρά το

γεγονός ότι γνώριζε ποια θα ήταν η τύχη του αρνήθηκε να εγκαταλείψει το ποίμνιό του. Στον Καθολικό Αρχιεπίσκοπο Σμύρνης, που τον επισκέφθηκε και του εισηγήθηκε να τον φυγαδεύσει από την ιωνική πρωτεύουσα απάντησε με τούτα τα λόγια:

«Παράδοσις του ελληνικού κλήρου αλλά και υποχρέωσις του καλού ποιμένος είνε να παραμείνη μαζί με το ποίμνιόν του. Αδυνατώ να σας ακολουθήσω». Το τραγικό τέλος του, όπως και των ιεραρχών Γρηγορίου Κυδωνιών και Αμβρόσιου Μοσχονησίων άφησε ανεξίτηλο το ίχνος του στη ψυχή των Ελλήνων της Μικράς Ασίας.

Το πρωί εκείνης της αποφράδας για τον ελληνισμό μέρας ένα τμήμα 400 τσετών του Κιορ Πεχλιβάν εισήρθε από τη δυτική πλευρά της Σμύρνης και αμέσως μετά πεζικά τμήματα του τουρκικού στρατού υπό τον στρατηγό Νουρεντίν Μπέη εισέβαλαν στην πόλη και προέβησαν σε μαζικούς διωγμούς και φόνους Ελλήνων.

Έβαζαν φωτιές, λεηλατούσαν, έσφαζαν, βίαζαν, και επιδίδονταν σε κάθε είδους φρικαλεότητα εις βάρος των χριστιανών Ελλήνων και Αρμενίων.

Η πρώτη φωτιά ξεκίνησε από την αρμενική συνοικία. Οι Αρμένιοι, όταν είδαν τους εξαγριωμένους τσέτες, έτρεξαν στον μητροπολιτικό ναό του Αγίου Νικολάου για να σωθούν. Οι θύτες τους όμως, χωρίς οίκτο, ανατίναξαν το ναό κι έβαλαν φωτιές παντού.

Μετά οι επιδρομές επεκτάθηκαν στις ελληνικές γειτονιές, και οι μόνες που δεν πειράχτηκαν ήταν η εβραϊκή γειτονιά και η τουρκική. Αφού επί ένα τριήμερο λεηλάτησαν και κατέστρεψαν σπίτια και μαγαζιά, παρέδωσαν την πόλη στις φλόγες. Πολλοί κρύφτηκαν στα υπόγεια και τις καταπακτές για να σωθούν προσωρινά, αλλά η ασφυξία από τους καπνούς τούς ανάγκασαν να βγουν στους δρόμους, όταν οι φλόγες κύκλωσαν τα σπίτια τους.

Σε 1,5 εκατομμύριο ανέρχονται οι πρόσφυγες της μικρασιατικής γης που αναζήτησαν σωτηρία καταφεύγοντας στην Ελλάδα. Υποχρεώθηκαν με βάναυσο τρόπο να αποχωριστούν τη γη που την πότισαν με το αίμα και τον ιδρώτα τους. Αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν νεκρούς και ζωντανούς, σπίτια, περιουσίες και τα αποκαΐδια μιας ολόκληρης ζωής.

Πηγή: Pontos-news.gr